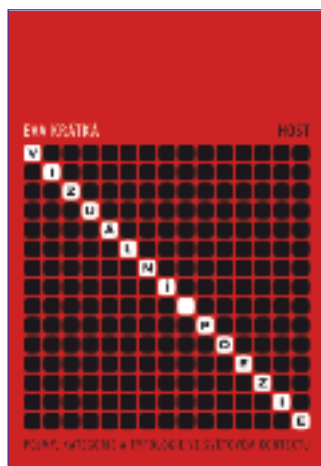
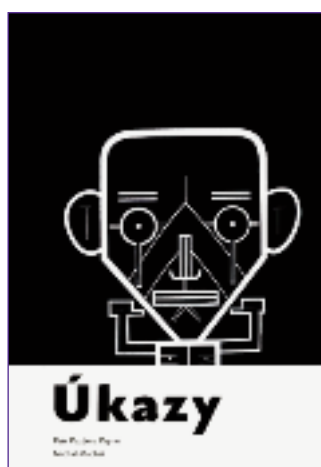
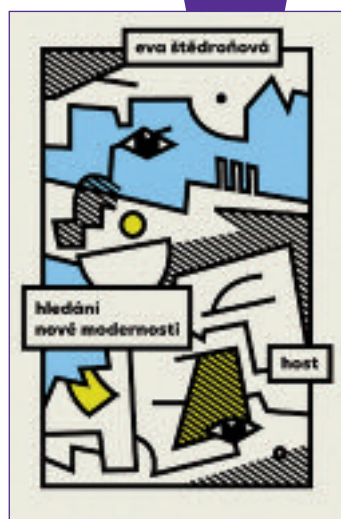

Lidé čtete, čtete, čtete... a neblázněte!

V alpurg a

už jen slepá cesta. Kde máte příběh? Vždyť to jsou jen taková pořadová cvičení písmenek. V knize Evy Krátké se dozvíte vše: o historii, typologii, o českém „příspěvku“... Jenže už je to, promiňte mi, jenom panychida.

Eva Krátká: Vizuální poezie. Pojmy, kategorie a typologie ve světovém kontextu (Host)

Vyučený „umělecký zpracovatel dřeva“ a absolvent evangelické bohoslovecké fakulty. Jako kdyby obě tyto skutečnosti definovaly Pazderu spisovatele. Estetická a starozákonná práce s jazykem i tématy. Téměř padesát krátkých textů, opulentně doprovázených ilustracemi Michala Machata. Vyvážená a zároveň synergická symbióza slova a obrazu. Nezařaditelnost povahy mikropovídek, které nejsou ani zaumné, ani s dryjáčnickým tahem k pointě, vyvolává spíše pocit jakési posvátné jurodivosti. *Počal se vědomě, ale ještě spíše podvědomě ukončovat. Oddal se mření – tomu přibližování se nicotě. Zastavit čas, to byla jeho nejvlastnější touha. Mozek mu vymrzl ve vichru nad městem.*

Pater Pazdera Payne: Úkazy (Milan Machat)

Porovnávat vstup do 21. století (který jsme zažili) se vstupem do 20. století (který známe jen zprostředkovaně) je legitimní způsob jak obnažit, v oblasti kultury, bez zbytečných tapet nudu a šed „uměleckých“ výbojů dneška, i když jsou na první pohled velice barevné. Zásadní význam období belle époque (krásných časů), v českém kulturním prostoru obzvláště manifestem České moderny (1895), který vlastně dobíhá a působí ještě dvě následující dekády, si díky první světové válce příliš neuvědomujeme a nedoceňujeme jej. Autorka sleduje teoretické diskuse té doby, umělecké směry (secesi, novoklasicismus, expresionismus a tzv. kuboexpresionismus), jejich představitele (bratři Čapkové, Weiner, Langer), divadelní tendence a dva konkrétní „případy“: ve studiích o téměř neznámém Františku Kholovi a Josefu Karlu Šlejharovi. Přitom stojíme u možná nejvydatnějšího pramene současnosti.

Eva Štědroňová: Hledání nové modernosti. Studie o české literatuře na počátku dvacátého století (Host)

Hrátky s kondicionálem nejsou nikdy zcela fér, ale zkuste to vydržet. Okupace a následná normalizace měly na některé umělecké směry zcela fatální vliv. Ti, kdo experimentovali s poezií, Josef Hiršal, Bohumila Grögerová, Ladislav Novák, Jiří Kolář, Josef Honys a mnoho dalších, mohly svou tvorbou výrazně ovlivnit obecnou vizualizaci u nás i ve světě. Možná by to mělo vliv na kvalitu reklamy, možná by někteří z nich skončili (aspoň teoreticky) až někde u graffiti. Jenže bez možnosti mezinárodní výměny ukázek, nápadů, bez téměř každodenní propojenosti jejích jednotlivých aktérů zmizela tahle část kultury na dlouhou dobu z agory. Dnes je to pro většinu literárních badatelů

Jakub Šofar